

Tale ved Jimmi Bøgebjerg Petersens bisættelse i Skt. Povls Kirke, Korsør, torsdag den 19. august.

Verdens største rockband U2 har lige været i Horsens og har spillet for 70.000 mennesker. Et gennemgående tema i deres sange handler om kampen for større retfærdighed i verden. Forsangeren Bono kæmper med sine sange for at verden kan blive et bedre sted at leve.

I sangen "Peace on Earth" synger han om længselen efter fred på jorden

"Jesus could you take the time
To throw a drowning man a line
Peace on Earth"

Jesus kunne du ikke godt bruge tid på at kaste en line ud til et mennesker, der er ved at drukne.
Fred på jorden

Heaven on Earth
We need it now
I'm sick of all of this
Hanging around
Sick of sorrow
Sick of pain
Sick of hearing again and again
That there's gonna be
Peace on Earth

Det lyder i denne sang som om U2 næsten har opgivet drømmen og kampen. Men det har de ikke. De har hverken opgivet troen eller håbet eller kampen for kærlighed og retfærdighed.

Men det er en svær kamp - kampen for det gode, kampen for en bedre verden. Måske har vi næsten opgivet den. I denne uge er der blevet talt om en undersøgelse, som skulle vise, at 80 % af os danskere ikke længere tror at det kan lade sig gøre at bekæmpe sult og fattigdom og undertrykkelse i den tredje verden. Vores bistand på forskellig vis hjælper nok ikke noget, tænker mange. Men det gør det, siger udviklingsorganisationerne.

Vi må være parate til at kæmpe videre for bedre vilkår. Vi skal ikke give op. Jeg er fuld af beundring for mennesker, der forsøger at gøre livet bedre for andre.

Vi er i dag samlet omkring Jimmi Bøgebjerg Petersens bære. Samlet til afsked. Samlet for at minde ham. Vi er mange samlet for at støtte op om jer, der har mistet så meget med hans alt for tidlige død.

Jimmi voksede op her i Korsør. Han gik i skole på Byskolen. Han blev døbt og konfirmeret her i vores enkle men flotte Skt. Povls kirke.

Jimmi voksede op i en familie med et rigtig godt sammenhold. Han havde et nært forhold til sin bror Tomas og plejesøster Bjanka og han var meget meget glad for sine tre små 3 niecer. Han har været en god søn for jer forældre.

Jimmi blev opdraget af sine forældre til stor selvstændighed. Da han lige var fyldt 13 tog han alene af sted med bus til London.

Han var en glad dreng. Han var god at have med til fest. Han var kendt som den positive, der var god at have med. Var han ikke med, så blev der ringet efter ham.

Jimmi havde et godt håndslag. Han kunne lave mad og meget andet. En overgang arbejdede han med i familiefirmaet Lumis, som laver tagrensning. Kammeraterne på holdet i Afghanistan kaldte ham "Bygge mand Bob" for evnen til at finde praktiske løsninger. Han havde hus i Sverige og også lejlighed på Frederiksberg, som han satte rigtig flot i stand.

En af de ting, som blev bemærket inden for forsvaret var hans ordenssans og systematiske sans.

Hans telt i lejren blev adskillige gange valgt til ugens telt. Samtidig var han også den, der var fuld af sjov. Han var både festlig og seriøs på en gang.

Det var i august 2007 at Jimmi første gang kom til Afghanistan. Allerede den 19. september blev han hårdt såret som den første danske soldat fra livgarden. Men allerede efter jul var han tilbage i Afghanistan og var med ude på patrulje. Da holdet vendte hjem fik han arbejde i et vagtselskab på strøget. Men 2. februar i år vendte han tilbage til Afghanistan med hold 9.

Han var meget glad for kammeratskabet på holdet. Han var selv en god kammerat. Han var åben og hjælpsom og havde øje for andres behov. Jimmi var overordentlig gavmild. Han var ikke bange for at give og give noget af sig selv og gå den ekstra mil. Han satte andres ve og vel før sig selv. Sådan er der blevet sagt om ham.

Samtidig var han også helt nede på jorden og kunne tale med alle. Da forsvarsministeren var på besøg, fik de sig en snak om hans bil. Han interesserede sig meget for biler.

Der er en ting, der kendetegnede Jimmi, nemlig hans retfærdigheds sans. Han kunne ikke godt have at nogen blev behandlet dårligt. På et tidspunkt sagde han simpelthen sit job op, fordi en overordnet behandlede hans kollega dårligt. Han ville gerne være med til at gøre en forskel.

Men det kom til at koste ham dyrt. Han har bragt det største offer, man kan bringe. I dag er vi samlet for at sige ham et sidste farvel.

Kampen for større retfærdig og en bedre verden er hård og sej. Mange gange taber vi slaget også fordi grænsen mellem godt og ondt til tider er så svær at finde. Ja, hvis vi er ærlige nok, må vi indrømme at grænsen går lige igennem os. Vi er heller ikke altid på den rigtige side. Vi får nogen gange kludret i det og skader os selv og andre og vi må krybe til korset og indrømme vore fejl.

Men vi har en god læremester i kampen for det gode. Vi har en læremester som ikke gav op. En læremester, som var helt nede på jorden - hos de mindste og svageste og mest udsatte og kæmpede for dem til sidste blodstråbe.

Jesus kom til verden og levede under vore vilkår af fattigdom og ufred og vold og død. Han blev udsendt med den mission at tilkæmpe os nye vilkår. Han skulle give os del i en ny retfærdighed. Retfærdigheden fra Gud vores skaber. Og han gav ikke op. Han bragte det største offer for at det kunne blive til virkelighed.

Men han tabte jo, vil du måske sige. Korset, som hænger et par steder her i kirken, fortæller vel at han tabte den kamp.

Jeg har lige læst om, hvad der skete påskemorgen. Kvinder kom ud for at fuldføre salvingen af ham efter hans død som det var skik og brug. Men da ser de, at den kæmpe store sten, som der skulle 11 stærke mænd til at flytte, den var rullet fra. Og de fik fortalt, at han var opstået. Men de flygtede bort i stor frygt og turde ikke tale om det. For hvem kan tro på, at sådan noget kan ske? Og hvad skal det betyde, det som de så og hørte?

Det betyder at slaget aldrig er tabt for Gud. Gud kan noget som er helt utroligt og som vi næsten ikke kan forestille os. Han kan vende selv det værste nederlag til noget godt. Han kan vende ondskab og død og mørke til lys.

Gud har gennem Jesus vist os stor kærlighed og anvist os næstekærlighedens vej. Han har vist os at vi ikke skal give op, men kæmpe for det gode og forsage det onde. Men vi klarer det ikke alene. Vi har brug for Guds hjælp. ”Led os ikke ind i fristelse, men fri os fra det onde” er bønner vi bestandig må bede.

Jesu kamp for os mennesker var ikke forgæves. For påskemorgens tomme grav fortæller os, at han fandt en vej for os gennem dødens minefelt. Han har dermed givet os et håb. Et håb om liv på trods af død.

Håbets symbol er ankeret.

Ankeret kan gøre forskellen mellem liv og død. Jeg har set det her ved Storebælt. Jesus har givet os et håb. Det er vigtigt at holde fast i det håb som et anker, så vi ikke rives med af fortvivlelsens og mismodets malmstrøm.

Hvad gør vi så med sorgen? Hvordan skal vi leve med tabet af Jimmi? I den salme, vi sang lige før, tales der om sammenhold. Vi må stå sammen i sorgen. Vi må støtte hinanden. Dertil lægger sig vor Herres trøst og hjælp.

Det skal os ej fortryde
den trange vej at gå
Gud vil os bistand yde
og trofast med os stå
Amen

Sognepræst Thomas Hansen